

РЕШЕНИЕ

№ 1484

гр. София, 10.03.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.09.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **4545** по описа за **2013** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. с чл.63, ал.1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на А. И. А. срещу решение, постановено по НАХД № 11294 по описа за 2012г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 21-ви състав. С решението съдът е потвърдил Наказателно постановление (НП) № 23656 от 15.05.2012г. на Началник АНД Отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 (петдесет) лева по чл.183, ал.4, т.8, предл.2, прил.3 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Оспорващият счита, че решението на СРС е необосновано и неправилно поради съществени нарушения на съдопроизводствените правила, както и на материалния закон. Конкретно сочи, че: Липсва компетентност на издателя на НП. В акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и в НП е записана различна фактическа обстановка. Съдът неправилно е приел за установена фактическата обстановка от показанията на свидетелите. Счита, че в АУАН впоследствие е добавен текст. В НП не се съдържа излагане на фактите, описанието е непълно и некоректно и смесва обективните признаци от различни състави на чл.98 от ЗДвП. Счита, че тези нарушения са съществени и решението на СРС следва да бъде отменено, включително

и по отношение на отнетите контролни точки.

Ответникът по касационната жалба – СДВР не изпраща представител и не взема становище.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление.

При постановяване му СРС е извършил проверка на издадените АУАН и НП. Описал е фактическата обстановка и въз основа на какви доказателства е приел същата. Приел е, че наказаното лице е извършило нарушението, описано в АУАН и НП. При тази фактическа обстановка е направил правните си изводи.

След преценка на събраните пред първоинстанционния съд доказателства настоящият състав споделя същите фактически констатации и правни изводи.

По делото е разпитан свидетелят по акта – св.П. и свидетеля по АУАН – св.Н.. Същите си спомнят случая, макар и след предявяване на акта, което е обяснимо с оглед обема на работата им и отдалечеността на случая във времето.

Конкретно по касационните оплаквания:

Неоснователно е оплакването за липса на компетентност на издателя на НП. В случая издателят е Началник АНД Отдел „Пътна полиция“ при СДВР. Тази длъжност присъства сред посочените в т.4 от Заповедта за определяне длъжностните лица от МВР, които са определени да издават НП (лист 9 от първоинстанционното дело). Д. на касатора, че, с оглед т.2 от заповедта, е необходимо поименно посочване на лицата е неоснователен. Тази норма се отнася само до определени полицейски длъжности (посочените в т.1.3 на заповедта, а в случая актосъставителя е на дл.ст.полицай при отдел ОПП, т.е. по т.1.1., за които не се изисква поименно посочване) и само за издателите на АУАН.

По отношение на оплакването, че има дописване в АУАН следва да се има предвид, че отбелязването върху оригинала на АУАН на точния час на съставянето му и точното място, което липсва в екземпляра за жалбоподателя, не е част от реквизитите по чл.42 от ЗАНН, които и двата екземпляра съдържат -съставителя, датата на съставяне на акта и т.н. Дори и да има дописване върху оригинала на АУАН, доколкото не касае реквизитите по чл.42 от ЗАНН, не е налице съществен порок.

Не се открива и несъответствие между описаната фактическа обстановка по АУАН и по НП. Действително в АУАН е посочен и [улица], но не като място на кръстовище, а като посока. В АУАН е посочено, че мястото, на което е бил паркиран автомобилът на касатора и [улица]... „на кръстовището с [улица]към [улица]“. Кръстовището със същата улица е посочено като място на нарушението и в НП.

Не е налице твърдяното несъответствие между нарушението, описано в АУАН и това в НП, като извода на СРС в този смисъл е правилен. И в АУАН и в НП нарушението е описано словесно като паркиране на конкретизирания автомобил на касатора на кръстовище с [улица]в [населено място], с което е посочена като нарушена разпоредбата на чл.98, ал.1, т.6 от ЗДвП.

С оглед всичко по-горе настоящият състав счита, че постановеното от районния съд съдебно решение е правилно, не страда от наведените в жалбата касационни основания и следва да бъде оставено в сила.

Воен от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София – град, IV -ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 31.01.2013г. по НАХД № 11294 по описа за 2012г., Софийски районен съд, Наказателно отделение, 21-ви състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.